

מכירים את 'שמש' וענ?

שמש:

שלום חברים, אני השמש! כן כן, זו שזרחת בשמים בכל בקר. אני תמיד מאירה ומחממת את כלם.
היום, אני רוצה לספר לכם על התפקיד שלי בתוך הלב שלכם.
"בתוך הלב?" אתם שואלים...
כן כן.. בלב של כל ילד וילדה יש שמש גדולה ומיוחדת.
ולמה צריך שמש בתוך הלב?
אני נמצאת בתוך הלב כדי להזכיר לכל ילד ולכל ילדה כמה שהם מיוחדים ונפלאים, כמה שהם מאירים את העולם באור קדוש ומיוחד.

הענ:

הי הי, שלום שמש, שלום חברים, אני הענ. כן כן, כמו הענ ששט לו בשמים.
אני לא כל כך מאיר וזורח, ואני... אני גם לא כל כך שמש.
נכון, אני ענ. כשעננים מכסים את השמים הכל נראה פתאום עצוב וקודר, לפעמים אפילו חשוף וקריר.
היום אגלה לכם סוד... גם אני מגיע לפעמים אל תוך הלב שלכם.
למה אני נמצא שם?
כשאני נמצא שם, אתם מרגישים עצובים, כועסים או לא מצליחים. פתאום כשאני שם, אתם מרגישים לא יכולים ולא מספיק בוגרים.

שמש:

ענ ענ, אתה מבלבל!
וזה ממש חבל!!
כאן כל הילדים
היטב אזכרים,
כל ילד יהודי הוא אור
אור קדוש טהור.
אולי עדיף שמכאן תלך
ותן לי להאיר ולחמם?

בִּדְיוּק, הַיּוֹם בְּבִקְרָה, רָאִיתִי אֶת יוֹסֵי הַקָּטָן מְנִסָּה כָּל כָּף לְהִתְלַבֵּשׁ בְּזָרִיזוֹת וּלְהִגִּיעַ מְקוֹדִם
אֶל הַגֶּן. הוּא פָקַח עֵינָיו, אָמַר "מוֹדָה אֲנִי" וּמִיד נָטַל יָדָיו, קָם בְּזָרִיזוֹת, לָבַשׁ אֶת
הַחֲלָצָה וְגַם הַמְכַנְסִים, גָּרַב אֶת הַגָּרְבִּים וְנָעַל נְעָלָיו.

אַחֲרֵי שְׁסִים לְשָׁטוֹר פָּנִים וּלְצַחֲצַח הַשָּׁנִים נָגַשׁ יוֹסֵי בְּזָרִיזוֹת אֶל הַמְטָבָח וּמִמֶּשׁ מִמֶּשׁ
לִפְנֵי שֶׁהִתְיָשַׁב, הוּא נִתְקַל בְּטָעוֹת בְּכוֹס הַחֶלֶב שְׁאֵמָא הַכִּינָה וְהַכֹּל־הַכֹּל נִשְׁפָּר עַל
הָרֶצֶפָה.

הַכֹּל הִתְלַכְלָה. הַשְּׁלַחן, הַמְכַנְסִים, הַחֲלָצָה וְהַגָּרְבִּים.

וְאַזָּ... מִי הִגִּיעַ אֶל הַלֵּב שֶׁל יוֹסֵי?

נֶכוֹן מְאוֹד!

הָעֵנָן שֶׁם הוֹפִיעַ וְלַחֵשׁ לְיוֹסֵי: "אַתָּה קָטָן וְלֹא יוֹדֵעַ, אַתָּה קָטָן וְלֹא יָכוֹל..."
יוֹסֵי הִקְשִׁיב לָעֵנָן וְחָשַׁב לְעַצְמוֹ: אוֹלֵי אֲנִי בְּאַמַּת קָטָן וְלֹא יָכוֹל, אוֹלֵי אֲנִי בְּאַמַּת לֹא
יוֹדֵעַ?

יוֹסֵי הָיָה עָצוּב.

הוּא אָפְלוּ גַם כַּעַס.

לִפְתָּע... הִנֵּעַתִּי!

מִמֶּשׁ מִמֶּשׁ הִרְגַּשְׁתִּי...

שָׂכָאן צָרִיף לְהָאִיר וּלְחַמֵּם!

מִהָרָה מִהָרָה לְיוֹסֵי לְחַשְׁתִּי...

יוֹסֵי, אַתָּה גָּדוֹל, אַתָּה יוֹדֵעַ!

הִנֵּה הִזְדַּרְזָתָ, הִתְלַבַּשְׁתָּ,

כְּמוֹ בּוֹגֵר הַתְּאֲרָגָתָ.

וְהַכּוֹס?

זֶה קוֹרָה לְכָל אֶחָד.

גַּם לְאַמָּא אוֹ לְאַבָּא.

גַּם לְגַנְנֵת שָׂרָה.

רשת חינוך
מחב"ד
אגף בני ילדים

לא צריך להתרגש,
רק צריך מהר מחדש להתארגן.
כך המשכתי ללחש ליוסי, להאיר, לחמם
עד שאת הענן גרשתי!

כעת יוסי שוב יודע,
שהוא אור!
אור קדוש טהור!